

eller anden Vending, der kunde være ønskelig, og som sikkert ogsaa vil blive taget under Overveielse til 3die Behandling.

Buff: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning, jeg skal gjøre, og jeg skal ikke komme ind paa disse store Udtalelser om Statsforholdene eller de økonomiske eller sociale Forhold i det Hele. Jeg skal tilstaa, at jeg aldrig har forstaaet, at disse Grunde kunne anvendes mod denne Lov, og hvad man ikke forstaar, det maa man dog have Lov til at lade være med at besatte sig med. Derimod skal jeg for mit Vedkommende sige Udvalget oprigtig Tak for det Forslag, det her er kommet til Thinget med. Det er jo nemlig aabenbart, at der her i dette Thing er dem, som kunde ønske at gaa meget længere, end dette Forslag gaar, og ligeledes dem, der have de stik modsatte Anskuelser. Begge Anskuelser have været repræsenterede i Udvalget. Derfor anser jeg det for i høi Grad heldigt, at man i alt Fald er kommen til et Resultat, der kan blive til Lov. Jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket at gaa videre, men jeg indrømmer, at naar der skal naas et Resultat, maa man ogsaa tage Hensyn til den anden Side. Derfor maa man fra begge Sider være Udvalget taknemlig derfor. Efter 1ste Behandling havde jeg en Frygt for, at vi mulig slet ikke skulde se dette Lovforslag mere i denne Samling. Men nu have vi jo hørt den ærede Justitsminister udtale, at han godt kunde gaa ind paa alle disse Vendinger. Følgelig vil han hjælpe til at føre det gennem Landstinget, saa at det forhaabentlig bliver til Lov i denne Samling. Paa et enkelt Punkt, som den ærede Minister ogsaa i Forbigaaende berørte, vil jeg dog gjøre en Henstilling. Det forekom mig, at Ministerens Udtalelse lød saaledes, at det ikke vilde stille uoverstigelige Hindringer i Veien, om Udvalget virkelig gik i den Retning, som er antydet af en enkelt Tale. Jeg sigter til, at jeg for mit Vedkommende kunde ønske, at ikke blot den Smule Hundeaagift ude paa Landet, men ogsaa Mulktene ude paa Landet tilfaldt de fattiges Kasse. Jeg tror, at det virkelig vilde være praktisk, thi jeg tror, at mange Landboere i saa Fald vilde stille sig venligere til Sagen. Jeg skulde forøvrigt for mit Vedkommende ikke have det Fjerneste imod, at vi ogsaa fik Lænehundene besatte. Jeg vilde endogsaa nødig have, at det skulde se ud, som om vi her lavede en Lov, hvorved vi glemte de Smaa i Samfundet, de stakkels Husmænd og den gamle Bestemoder, som der er mindet om for, og som jo ogsaa har et Ord med her i denne Sag. Thi det kan

ikke negtes, at det hovedsagelig er Gaardmændene, der holde Lænehunde, skjøndt der for Resten ogsaa er Husmænd, der gjøre det, og hvis Tal er ikke ringe, jeg har set det mangfoldige Gange paa Landet. Skulde det virkelig gjøre Forslaget mere antageligt, at vi ogsaa lagde denne lille Skat paa Lænehunde, saa har jeg for mit Vedkommende ikke det Mindste imod det. Jeg slutter med at gjentage min Tak til Udvalget, fordi det er enedes paa denne smukke Maade, uagtet de stærke Bølger, der lod til at være tilstede ved 1ste Behandling, og derfor skal jeg anbefale at følge Udvalget og stemme imod det Vendingforslag, der er stillet af enkelte Medlemmer, da dets Vedtagelse naturligtvis i væsentlig Grad vil forandre Lovens Karakter. Vi ude paa Landet kunne jo dog ikke forlange bedre end, at der tages saa mildt paa os, som sket er, ved at Skatten sættes saa lavt i Sammenligning med Skatten i Byerne. Der er dog ingen Mening i, at vi paa Landet skulle være helt frie.

Fogtmand: Da denne Sag gik i Udvalg, havde vi, der ikke ere begejstrede Tilhængere af den og dens hele Princip, en vis Forvisning om, at naar denne Sag kom igjen, saa vilde der nok findes saa forskjellige og saa blandede Standpunkter, at vi vilde faae al ønskelig Veilighed til at tage den Stilling, der passede os bedst. Efter den Diskussion, der fandt Sted ved 1ste Behandling, var man virkelig berettiget til at vente, at de forskjellige Særstandpunkter vilde blive markerede i Betænkningen og i Vendingforslagene til 2den Behandling. Vi vare det saa meget mere efter at have set Udvalgets Sammensætning, idet jo saa modsaaende Elementer som min ærede Sidemand til Høire (Brandes) og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) kom til at tage Sæde deri. Efter dette maatte man dog vente, at der kunde komme Noget ud, der kunde passe de forskjellige Sider. Jeg skal ikke nægte, at jeg, og ikke saa med mig, er bleven betydelig skuffet, vi havde ikke ventet, at de to ærede Medlemmer skulde mødes og falde i hinandens Favør. Det sker saa sjældent, og har det for den sidste ærede Tale været en glædelig Overraskelse, saa har det for os været en trist Overraskelse. Jeg haaber ganske vist, at det maa ske paa andre Punkter ogsaa, men her havde vi ikke ventet det. Men netop fordi Indstillingen nu er endt paa en Maade, vi ikke vare belavede paa, have vi lidt hurtigt og mere løst maattet tage vor Stilling til Lovforslaget. Vi have taget Noget af det, vi betragtede som det Unaturligste og Uhel-